

РЕШЕНИЕ

№ 7247

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7887** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. М. К. от [населено място], [улица]бл. № 20Б, ап.16, срещу решението от 11.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 19048/2012 г. от 94-ти състав на СРС,НК.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НК/ № 45317/12.09.2012 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на касаторката на основание чл.179, ал.2, във вр. ал.1, т.5, предл.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП - „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е постановено в противоречие с материалните и процесуални предпоставки на закона и със събраните по делото доказателства и е необосновано. Поддържа се, че АУАН е съставен в нарушение на чл.40, ал.3 ЗАНН, както и че няма съответствие между АУАН и НП относно нарушената норма – в АУАН се сочи чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, а в НП - чл. 123, ал.1, т.3, б.”в” ЗДвП. Неправилно е отразено мястото на извършване на нарушението. Релевира се довод, че всъщност не е налице ПТП, тъй като касаторката е била спряла управляваното от нея МПС.

Ответникът – редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и

решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. Разпоредбата на чл.63,ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, изброени в чл.348,ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. АССГ намира, че решението на Софийския районен съд е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 45317/12.09.2012 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторката е извършила визираните нарушения на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид събраните по делото писмени доказателства, както и показанията разпитаните свидетели К. З., Д. Г. и актосъставителя С. К.. Установено е, че на 07.06.2012 г. около 9,00 ч. в [населено място] е управлявала лек автомобил марка „Опел А.” д.к.№ 9597 НХ по [улица]и на кръстовището с [улица]предприела маневра „завиване на ляво”, като е отнела предимството на мотоциклет „Х.” с д.к.№ 6287 Х, управляван от свид.Кр.З., който е предприел маневра „завиване надясно”. Тъй като лекият автомобил не спрял да даде предимство, водачът на мотоциклета бил принуден да натисне рязко спирачките за да избегне сблъсък, следствие на което мотоциклетът поднесъл, паднал и се ударил в предното дясно колело на лекия автомобил. От удара свид.З. паднал на земята, изпитал остра болка и изпаднал в шок. К. отворила стъклото на шофьорската врата, попитала дали водачът на мотоциклета е добре, последният не бил в състояние да й отговори, тъй като бил в шок, след което касаторката продължила пътя си, без да изчака пристигането на органите на КАТ. С действията си касаторката е осъществила съставите на административни нарушения по чл. 37, ал.1 ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б.”в” ЗДвП, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен в присъствието на свидетел-очевидец на ПТП – свид. К. З., като за другият свидетел – Р. Н., изрично е посочено в АУАН, че същият е свидетел само на съставянето на акта. Посоченото разминаване между АУАН и НП относно нарушената норма не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила,

обулавящи отмяната на НП. Наистина в АУАН е отразено, че е нарушена нормата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, докато в НП е посочен чл.123, ал.1, т.3,б."в" от същия закон. Чл.52, ал.2 ЗАНН допуска издаването на НП дори при нередовност в АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Безспорно са налице предпоставките за приложението на чл.52, ал.2 ЗАНН, поради което настоящата инстанция приема, че при издаването както на АУАН, така и на НП, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Неоснователно е и оплакването, че не е налице ПТП, тъй като лекият автомобил бил спрял на място.

Съгласно § 6 от ДР ЗДвП пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Законът не обуславя наличието на ПТП от това дали пътните превозни средства са се движили или са спрели. Безспорно е установено, че с действията си касаторката е предизвикала падането на мотоциклета и нараняването на неговия водач.

Настоящата инстанция намира, че АУАН и НП са съставени в срок, от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57 от ЗАНН и не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 19048/2012 г. от 94-ти състав на СРС,НК.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: